

kendt det Princip, hvorpaa dette Lovforslag er bygget, og det er Lovforslagsstillernes Haab, at Lovforslaget maa nyde hurtig Fremme, saa at det kan naa at blive gennemført i denne Samling.

Byriel-Jensen: Naar Silkeborg har ønsket at blive Købstad — jeg vil ikke sige blive ophøjet til Købstad, for det kan jo være akkurat lige saa agtværdigt at være Handelsplads som Købstad — er det, saa vidt jeg kan skønne, fordi Amtsraadet pludselig forhøjede, endogsaa ret betydelig, det Beløb, som bliver paalignet Silkeborg som Bidrag til Amtet. Man benytter nemlig i Gamle Skanderborg Amt den Ret, man har ifølge § 50 i Kommunalloven, nemlig Retten til at paaligne indtil $\frac{1}{3}$ af Amtsskatterne efter andre Regler end de sædvanlige. De sædvanlige Regler gaa, som man ved, ud paa, at saa godt som hele Beløbet skal paalignes paa Hartkornet, og det er vistnok brugeligt i mindst Halvdelen af Landets Amter endnu, men for Gamle Skanderborg Amts Vedkommende er det modsatte Tilfældet. Naar man saaledes benytter denne Ret til at paaligne $\frac{1}{3}$ af Amtsskatterne efter andre Regler end de sædvanlige, sker det jo saaledes, at man paaligner Halvdelen af den Tredjedel, det vil sige $\frac{1}{6}$ af den samlede Amtsskat paa samtlige Kommuner i Amtet efter Hartkornet, og Forholdet mellem de enkelte Kommuner og Amtet bliver da i Virkeligheden det samme for den Del af Skattens Vedkommende, men derimod inden for de enkelte Kommuners Grænser bliver Forholdet et andet, idet man nemlig opkræver den Del af Skatterne paa samme Maade, som man opkræver de øvrige Kommuneskatter, og der falder altsaa en Del paa Formue og Lejlighed; den anden Halvdel af den nævnte Tredjedel deler man saa i to Dele, saaledes at hver af de to Parter bliver $\frac{1}{12}$ af den samlede Skat til Amtet, og den ene af disse Tolvtedele ligner man saa efter Folketallet ved den nærmest foregaaende Folketælling, medens man paaligner den anden Tolvtedel efter Amtsrådets Skøn. Da Silkeborg nu har henimod 7000 Indbyggere, er det let forstaaeligt, at der for denne ene Tolvtedels Vedkommende falder et ret betydeligt Beløb paa Silkeborg, men det Beløb, der er paalignet Silkeborg efter Skøn, bliver alligevel det største, saa at Silkeborg, der tidligere, saa vidt jeg ved, kun svarede faa Hundrede Kroner i Skat til Amtet, nu efter disse nye Regler er kommen op over 9,000 Kr. i Skat til Amtet. Jeg skal ikke her ud-

tale mig om, hvorvidt Amsraadet er gaaet for vidt med denne Paaligning eller ikke, det vil jeg ikke i mindste Maade udtale nogen Mening om, men kun betone, at man har faaet Skatten op til et saadant Beløb. Naar man har anført i Haandbog for Turister, at Silkeborgenserne saa ikke og spinde ikke, men at de dog alligevel have det rigtig godt, vil jeg gerne sige dertil, at dersom man dermed mener, at Silkeborgenserne leve saa at sige udelukkende af den Indtægt, de have af Turisterne, der komme til Silkeborg, er det en Misforstaaelse. Der kommer jo ganske vist som forstaaeligt et ret betydeligt Antal Turister til Silkeborg, da Silkeborg som bekendt er Danmarks skønneste Plet, men man kan ogsaa arbejde i Silkeborg og vil arbejde i Silkeborg, og den, der kommer til Silkeborg, vil let forstaa, at man ikke ligger paa den lade Side der. Jeg vil i Tilslutning til den ærede Ordfører anbefale det foreliggende Lovforslag, som omfatter de allerede af ham nævnte Handelspladser.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Den ærede Ordfører har allerede gjort Rede for, hvorledes dette Lovforslag er fremkommet efter Forhandling mellem det Udvalg, der har været nedsat angaaende Regeringsforslaget om Handelspladsernes kommunale Styrelse, og mig, og jeg kan, da saaledes Forslaget foreligger som Resultat af disse Forhandlinger, tiltræde Forslaget i dets Helhed og anbefale det til Vedtagelse. Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser skal jeg i Korthed gøre nogle Bemærkninger i Tilslutning til, hvad den ærede Ordfører i saa Henseende har oplyst. Jeg skal da henvise til, at Lovforslagets § 2 ordner de juridiske Forhold med Hensyn til de 3 ny Købstæder ganske i Lighed med, hvad der blev indført for Esbjerg i Loven af 19de Marts 1898. Den ærede Ordfører har allerede gjort Rede for, hvorfor der i § 3 ikke er optaget nogen Bestemmelse om § 55 i Næringsloven, hvorved det altsaa i de ny Købstæder vil blive ved det bestaaende, at Afstandsbestemmelserne for Høkerhandel her blive gældende, medens de øvrige Bestemmelser i Næringslovens §§ 28, 54 og 57 ikke komme til Anvendelse paa de 3 Købstæder. I § 4 findes en Afvigelse fra Esbjergloven, hvilket har sin Grund i, at Loven af 11te Februar 1863 allerede er gældende i de 3 Handelspladser, der skulle ophøjes til Købstæder ved dette Lovforslag, medens der med Hensyn til Esbjerg ikke var nogen Bestemmelse gæl-